הפירוק נתקבלה הצעה התנהלה על פורום ברוב מאוין. נתקבלה הצעתנו
על ועדה מיוצגת באי"י (הרצפלד, קפלן, ברלין, סופסקי, דיזנגוף ועוד
מי שהוא) לבירור התקציב של השנה הבאה. נקבע סדר היום של הקונגרס.
רופין ירצה על א"י והעם העברי. רוצים שבפתיחה ישתתפו סלצט בלום,
איינשטיין וביאליק. נתקבלה פה אחד החלטה ע"ד חשיבות ההכשרה.

והגורל באנגליה בינתיים נפל. הקבינט של בלדוין החליט
להתפטר מיד ומחר יוזמן מקדונלד למלך. שניה תוקם ממשלה פועלים של
מעום. אולם בינתים נשתנו התנאים. בסוף שנת 1923 היו השמרנים
המפלגה הכי גדולה - מנו 258 צירים, הליברלים מנו 158, פועלים 191,
שונים 8. בינואר 1924 הפילו הפועלים והליברלים את ממשלת בולדוין
(ברוב של 328 נגד 256). שלטונו של מקדונלד נמשך עד אוקטובר. הפעם
עומד מקדונלד בראש המפלגה הכי גדולה - סיעתו בונה לא פחות מ-30
צירים. אמנם השמרנים קבלו מספר קולות יותר גדול: 8,506,224
(250 צירים), הפועלים רק 8,292,204 (288 צירים), הליברלים 5,178,378
(63 צירים), שונים 2,614,448 (8 צירים), הקומוניסטים 50,614.

כ"ו באייר
6 ביוני
יום ד'

בבוקר ישיבת חברי הוה"מ. דנו על הצעתו של סרמינסקי
ללכת לאמריקא והחלטנו בחיוב. את המועצה החלטנו לא לדחות, כי
אם לקרוא ישיבת שנית לאחר שיבואו האמריקנים שלנו למועצה הסובנות.

לדברי ארלוזורוב נכון הסלין לבוא לסוקצת. קליו, אוסר הסלין, עוסרת הסגבית. את התרצאה על הקונגרס נסטור לנסחלי, ההרצאת על ה.וכנות טרם קבענו, על הסעולה הכספית רמז וניישטר.

בערב ישיבה עם חברי הליגה. נסחלי התאונן על סעולת הקפא"י המריעה עבשיו ליסוד הליגה ולבסוסה. בשיחה אוכה, שנמשכת עד אחרי אתת, ברורנו את השאלה. סרויס הרגיז את נסחלי ביחסו לליגה. נסחלי הוא בעד פעולה כספית, אך לא לסני סיוור הליגה. ברורי את הקשר הסנימי שבין ביצור עסדותינו בארץ ובין פעולתנו החינוכית בגולה. עם התרוסף מצבנו בארץ תחלש אפשרות השפעתנו בגולה. ברעיון הטהור ובאירואולוגיה צרופה לא נשפיע בהקופה שלאחר המלחמה. ותנועתנו בגולה מחויבת למוג בפעולתה את שני התפקידים: חינוך העם ועזרה ממשית לחיזוק ההסתדרות בארץ.

קפלנסקי נוסף מחר ללטויה. סרויס ספר לי בסוד, כי לאחר תאיחוד יצא מהמפלגה. הוא לא יסצא בהפלגה - שתקשור בקשים את התתאחדות.